No. 26.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 28 Februarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Met meer ijver en vooringenomenheid, dan met verstand en goede trouw, bestrijdt men onze stelling, « dat een staat in den toestand « kan worden gebragt, om in het welbegrepen « belang zijner schuldeischers zelve, aan zijne « verpligtingen te kort te doen en de renten te « verminderen en dat na alles, wat de regering « heeft bekend gemaakt, Nederland moet geacht « worden in dien toestand te zijn." —

Het eerste deel dezer stelling zal wel geen betoog behoeven; indien toch een staat alleen door overbelasting en alzoo door klimmende verarming of, zoo als bij ons is voorgesteld, door *opslurping* van de kapitalen der individuën, aan zijne verpligtingen kan voldoen, is men aan het begin van het einde en is het tastbaar, dat het belang van den *perpituëele* rentheffer medebrengt, om door eigene opoffering deze altijd verergerende kwaal, die ook hem eindelijk in het verderf zoude storten, tegen te gaan. —

Het tweede deel der stelling is even onbetwistbaar, de toenemende verarming en inkrimping bewijzen, dat er geene evenredigheid is tusschen verdiensten en uitgaven en dat dus de bestaande belastingen, welke een derde dier uitgaven zonder equivalent aan den verbruiker ontnemen, reeds te zwaar drukken. —

Ten einde allen twijfel, omtrent onze bedoelingen, derzelver strekking en uitgebreidheid weg te nemen, doen wij hier volgen het ontwerp, 't welk wij bereid zijn tegen een ieder, die lust voelt het te bestrijden, te verdedigen.

« Overwegende dat de opbrengst der middelen niet is in evenredigheid der uitgaven en niet verder door belastingen kan worden verhoogd zonder de welvaart van den staat in gevaar te brengen, daardoor de opbrengst der bestaande belastingen te verminderen en de jaarlijksche te korten te vergrooten;

Overwegende dat ook niet op eens, zonder krenking van veler belangen en van den algemeenen welvaart, zoodanige bezuinigingen kunnen worden tot stand gebragt, dat dadelijk het evenwigt tusschen ontvangsten en uitgaven kan worden hersteld;

Overwegende dat alzoo zoowel het belang van den staat als dat van deszelfs schuldeischers vordert, om, door eene tijdelijke en gedeeltelijke korting op de renten, de regering in staat te stellen de overige gedeelten promptelijk te blijven voldoen, en inmiddels door vereenvoudiging het evenwigt te herstellen en de volledige renten-betaling zoo spoedig mogelijk te hervatten;

Zoo wordt bepaald:

Art. 1.

Van af den eersten April zal op alle rijks schuldbrieven, om het even of die zijn genegotieerd ten laste van het Rijk zelve of deszelfs Overzeesche Bezittingen, of het ontbonden Amortisatie-Syndicaat, een vijfde der renten worden ingehouden.

Deze bepaling is niet van toepassing op de loopende schatkist-billetten.

Art. 2.

Er zal onmiddelijk worden overgegaan tot eene herziening der grondwet en vereenvoudiging der huishouding van den staat.

Art. 3.

Dadelijk na de invoering der nieuwe grondwet, zal de korting op de renten van een vijfde tot een zesde worden gebragt.

Art. 4.

Na de afbetaling van de schuldvordering der Handelmaatschappij op den staat, zal de korting op de renten tot een tiende worden gebragt.

Art. 5.

Zoodra het blijken mogt, dat de gevestigde opbrengst der middelen voldoende is tot meerdere, of geheele bevrediging der wettige vorderingen van de schuldeischers van den staat, zal daartoe, onafhankelijk van het bepaalde bij art. 3 en 4, worden overgegaan.

Art. 6.

De inschrijvingen toebehoorende aan Weldadige Gestichten, welke bij gebrek van het volle bedrag der renten zouden behooren te worden gesubsidiëerd, zullen, bij besluit des Konings, van de geheele of een gedeelte der korting kunnen worden vrijgesteld. —

Deze besluiten zullen in het Staatsblad worden geinsereerd." —

Het eenige wat wij voor het oogenblik hierbij willen voegen, is, dat dit voorstel oneindig minder nadeelig voor de rentheffers is, dan de 100ste en 200ste penning, waarmede van 1740 af, jaar op jaar, bij telkens vernieuwde placaten, de lands schuldbrieven zijn getroffen. — Het is deze korting van bijna een derde op de renten, welke onze voorouders heeft in staat gesteld, om, zonder de mindere standen door overbelasting tot den bedelstaf te brengen, de zaken gaande te houden en het is onder den druk van die korting, waardoor de renten van *vier* tot *twee en een half* pCt. werden verminderd, dat 's lands crediet zoo hoog is gestegen, dat de schuldbrieven, nu slechts gevende 2½ pCt. tot 10 pCt. boven pari zijn gestegen en de trouw der Nederlandsche natie wereldberoemd is geworden.

Pligt, heilige pligt is het voor eenen staat de renten te verminderen, indien hij tot de volle betaling zijne ingezetenen zoude moeten uitplunderen en zichzelven zoude moeten bederven, omdat hij dit doende een SCHANDELIJK bankroet voorbereidt. —

NIEUWSTIJDINGEN.

NEDERLANDEN.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

'S GRAVENHAGE, den 23. Februarij. De beraadslagingen worden geopend over het ontwerp van wet eener *belasting op de bezittingen enz.*

De Heer *Gouverneur* zegt dat, sedert de aanbieding van het ontwerp, hetzelve zoo zeer onderzocht en bewerkt, ja zelfs geïllustreerd is, dat het moeijelijk zou zijn, daarover iets nieuws, iets der aandacht waardig te zeggen. In deze moeijelijke oogenblikken echter, acht hij zich verpligt de bezwaren op te geven, welke hem zullen noodzaken tegen de voordragt te stemmen. Die bezwaren hebben bij hem van den aanvang bestaan, en zijn sedert, na al wat hij over de wet gehoord en gelezen heeft, bevestigd geworden. Dezelve zijn vier in getal:

1°. Het ontwerp rust op een valsch beginsel;
2°. Hetzelve is strijdig en onwaar in de bepalingen;
3°. Het is zedeloos in strekking;
4°. Het is onuitvoerbaar.

Ten slotte gewaagt hij nog van eene herziening der Grondwet. In 1840 heeft hij zeer aangedrongen op het niet volledige der herziening destijds. Gelijk toen, is hij nu nog van gevoelen, dat er veel te verbeteren is. Evenwel zal hij daarom thans niet op eene herziening aandringen. Dezelfde kracht en eenstemmigheid, welke men in 1840 miste, ontbreken ook nu nog. Hierbij komt nog dat de tegenwoordige indruk van den finantiëelen nood van het oogenblik niet geschikt is, om onbevangen tot het groote werk met goed gevolg te kunnen overgaan.

De Heer *Modderman* heeft van het eerste oogenblik, dat de heffing werd voorgedragen, zich daarvan afkeerig betoond. Eene vermindering van het nationaal vermogen met 85 millioenen is eene nationale ramp. Maar welke zijn de gevolgen daarvan? De ondervinding van vorige tijden heeft bewezen, dat de groote kapitalisten het land zullen verlaten. Daarenboven geldt het eene zware belasting, waardoor de ingezetenen zich zoo veel mogelijk zullen bekrimpen, de verteringen dus minder worden, de burgerklasse zich in schulden zal steken en verarmen moet. Dit levert voor de maatschappij de schadelijkste uitwerkselen op. Landbouw en handel, scheepvaart en nijverheid zullen dit ondervinden. Ook heeft men in het zedelijk opzigt groot kwaad te duchten; de wet stelt de ingezetenen in een' strijd tusschen eigenbelang en pligt. De wetgever zou noodzaken, aller burgeren handelingen te openbaren, hunnen goeden of slechten stand van zaken te doen kennen, in een land dat grootendeels van crediet bestaat. Wel stelt men in de wet, dat die heffing *voor eens* zou geschieden, als ware dit eene gerustheid voor het vervolg. Dan waar is hier de waarborg? Vergeet men, dat het hier is, *Ce n'est que le premier pas qui coûte?*

Den Heer *Anemaet* komt het voor, dat het tijdstip, dat er tot eene grondwet-herziening dient te worden overgegaan, met rassche schreden nadert. Er bestaat, zijns inziens, geene noodzakelijkheid om nu reeds alle tekorten en achterstanden te dekken, en om dadelijk en onmiddelijk over te gaan tot eenen maatregel, door welks aanbieding de gansche natie ontstemd en bedroefd is. Het schijnt den redenaar toe, dat er bij de voordragt geene *vrijwillige*, maar eene *geforceerde* leening wordt voorgedragen. Indien het noodzakelijk mogt zijn tot eenen buitengewonen maatregel over te gaan, dan zou men eene vrijwillige leening dienen uit te schrijven, maar om de Natie in vuur en vlam te zetten, daarvoor huivert hij en deinst hij terug. Zijne overtuiging, wegens het onaannemelijke van het gedane voorstel, is zoo groot, dat hij den minister, die hetzelve heeft aangeboden, toeroept: *Keer nog terug, nog is het tyd en bid den Koning het voorstel alsnog terug te nemen.*

De Heer *van Dam van Isselt* vangt aan met te verklaren, dat hij meermalen het woord gevoerd heeft tegen voorstellen van wetten, die hij verderfelijk beschouwde voor het Vaderland, maar dat hij nooit in zijn gemoed zoo zeer bewogen was als op dit oogenblik. Hij vreest toch, dat, bij eene aanneming van dit voorstel, onheil en ellende over het land zullen worden verspreid.

Het is hem bekend, dat de redevoeringen der leden weinig overtuiging bij andersdenkenden te weeg brengen. Hij heeft dan ook alleen het woord gevraagd tot regtvaardiging van zijn uit te brengen votum, en opdat het in de toekomst voor hem eene blijvende herinnering zal zijn, dat hij het onheil heeft willen afwenden, toen het nog tijd was, en dat hij tot dat einde al de pogingen, die in hem waren, heeft aangewend. Hij raadt den Ministers des Konings, afstand te doen van den roem, van hun aandeel gehad te hebben in de vaststelling dezer rampzalige wet; doet afstand, zegt de Redenaar, van de zware verantwoordelijkheid, die gij u op uwe schouders zult doen rusten, wanneer de liefde des Volks aan den Koning en aan zijn Huis zal ontroofd zijn, door de goedkeuring van eenen maatregel, die algemeen als de wet van Onheil wordt bestempeld. Zoekt naar andere en betere middelen. Moge de dag, waarop de beraadslagingen over dit ontwerp zullen worden gesloten, nimmer in de jaarboeken van Nederland aangeteekend staan als een dag van jammer en ellende, als een dag van *rouwe*.

De Heer *van Nagell* verklaart zich tegen de voordragt. Hij vindt daarin zulke groote bezwaren, dat hij hoopt, dat ingeval de voordragt al, zoo bij de Tweede als bij de Eerste Kamer, wierd aangenomen, Z. M. de Koning dan nog beter ingelicht, haar niet zou doen uitvoeren.

De Heer *Backer* schetst de oorzaken en den loop van den achteruitgang der geldmiddelen van den staat. Aan misrekeningen, feilen en teleurstellingen moet dit geweten worden. Van daar de aanzienlijke tekoren, die aangevuld moeten worden. Eene regeling van de geldmiddelen is noodzakelijk. De bezitters van kapitalen moeten de handen ineen slaan; ten einden groote rampen af te keeren. Zeker is het hard, dat de instellingen van liefdadigheid in den maatregel begrepen zijn, doch ook zij hebben groot belang bij de instandhouding van het staats-crediet. Men berekene de groote verliezen, die zij anders zouden kunnen ondergaan.

Hij is voor een voorstel, dat strekken kan om den druk allenskens te verminderen en te doen ophouden.

De Heer *Enschedé* had eene verbetering der openbare lasten door eene vermindering van rentebedrag gewenscht. Om die te bevorderen, was hij voor den conversie-maatregel. Had die de goedkeuring moge wegdragen, dan had de mogelijkheid bestaan, van reeds in de helft des verleden jaars de gewone middelen met 4½ millioen te verbeteren. Dan had men met meer kalmte kunnen raadplegen over middelen van minder bezwarende aard dan de tegenwoordige, dan ware de te gelde making van de Belgische schuld niet in onzekerheid gelaten; — maar die zoo heilzame voordragt heeft de goedkeuring niet mogen wegdragen, en men hoorde uit den boezem dezer Kamer den kreet voortkomen; geen herstel zonder belastingen.

Hij acht zich niet geregtigd tegen te stemmen.

De voortzetting der beraadslagingen wordt hierna bepaald op morgen ochtend ten 11 ure.

Zitting van den 24. February.

De Heer *Tresling* zegt nagenoeg: Wij herkennen ons volk niet meer; zoo wankelmoedig staat het daar, verslapt en afgemat, zonder hoop zonder vertrouwen. Welke ramp heeft dan toch het volk getroffen? Nederland gaat gedrukt onder den last van geldelijke bezwaren,

en zou dat volk, hetwelk aan vier mogendheden weerstand bood, ze verwon, zoo verzwakt zijn in moed, dat het nu het hoofd zou bukken onder eigen geldelijk bezwaar? Is het mogelijk, dat Nederland alleen, en in deze eeuw, zich niet zelf zou kunnen redden uit zoodanig bezwaar?

De veege toestand der finantiën mag niet worden bestendigd. En daartoe geene tijdelijke voorziening, geen halve maatregel die de lang gewenschte verbetering nu weder vertraagt. De onverbiddelijke noodzakelijkheid brengt die mede. Niet eindeloos klagen, maar krachtdadige en afdoende maatregelen moet men nemen. Hij zal zich *voor* de wet verklaren.

De Heer *Romme* kan niet doof zijn voor den algemeenen kreet van afkeuring, dien deze voordragt heeft doen opgaan. Hij kan zijne stem niet geven aan eene wet, die hij onzalig vindt, aan eene wet die rust op de verkeerde stelling, dat de bijzondere eigendommen der ingezetenen verbonden zijn tot betaling der schuldeischers van den Staat. De uitvoering van de wet stelt daar een verlies van het nationaal inkomen, leidt tot vernietiging van de familiegeheimen, tot dwang, tot inquisitie en meineed. Daarenboven zijn er vele onregtvaardigheden in, en zal de opbrengst niet aan de verwachting beantwoorden. Spreker beschouwt de voordragt als niet overeenkomstig de beginselen eener goede staatshuishoudkunde. De eigendommen zijn reeds loodzwaar belast; kan men daarvan nu meer eischen? Men kapitaliseert de inkomsten; is dit aannemelijk? Spreker beroept zich onder anderen op een adres uit Zevenbergen, tot staving zijner afkeurende meening.

De Heer *Star Busman* vraagt: Zijn de maatregelen voldoende? Zal het evenwigt in de finantiën daardoor worden hersteld? Zullen nieuwe belastingen daardoor worden voorgekomen? Dat alles moet hij ontkennend beantwoorden. De nota der Regering berust op onzekere opgaven b. v. eene *vrijwillige* Conversie.

Zijne roeping is, om de ontwerpen der Regering te ondersteunen, als hij die doeltreffend acht; zoo niet, ze af te keuren. De vraag is dus alleen: is dit voorstel aannemelijk? — Dit kan hij niet toegeven.

Hij spreekt zijne innige en gemoedelijke overtuiging uit; hij wil de rampzalige gevolgen afkeeren, die hij uit de toepassing van deze wet voorziet, en verklaart er zich dus ten stelligste *tegen*.

De Heer *den Tex* begon met aan te merken, dat de gewoonte, om voortdurend door geldleeningen in de buitengewone behoeften van den Staat te voorzien, noodwendig tot verderf moet leiden, dat dus die weg behoort te worden verlaten en men tot waarheid en orde behoort terug te keeren, waar vroeger schijn en verwarring heerschten. Spreker meent, dat daartoe de weg in den voorgedragen maatregel is aangewezen en hij stelt zich dus voor, dien naar vermogen te ondersteunen.

De Heer *Verwey Mejan* verklaart, dat, wanneer er geen andere weg bestond, dan het staatsbankroet of deze wet, de keuze voor hem niet twijfelachtig wezen zou; gelukkig is dit het geval niet. Allen verlangen toch hetzelfde doel, en de eenige vraag is slechts, of de wet, die voorgedragen is, om dat doel te bereiken, de meest doelmatige is. Zijns inziens zal het alles op de belasting aankomen. Op zich zelve is eene belasting op de bezittingen altijd verderfelijk. De algemeene welvaart wordt daardoor verminderd. Geen schrijver over de staatshuishoudkunde, is er, die haar niet afkeurt. Hoe veel te meer dient zij misprezen te worden, wanneer het uit hare bepalingen blijkt, dat de gemoedelijke man daardoor het meest zal getroffen worden.

Hij ziet zich verpligt *tegen* de voordragt te stemmen.

De Heer *Druyvesteyn* meent, dat er krachtige middelen, tot regeling van 's Rijks finantien, gevorderd worden. Eene belangrijke bijdrage wordt voor eens vereischt. De Regering voldoet aan de behoefte, die deswege bestaat, door het doen van dit voorstel. Hij hoopt, dat de groote meerderheid der Kamer kracht aan deze wet geven zal.

'S GRAVENHAGE, den 24. Februarij. Het Provinciaal-Geregtshof van Zuid-Holland heeft in deszelfs zitting van heden, uitspraak gedaan in zake van *Antje van Harten*, beschuldigd van moord, diefstal en brandstichting.

Het hof heeft de beschuldigde vrijgesproken, voor wat betreft de haar ten laste gelegden moord, op grond van het onbewezene der schuld, en wat aangaat de beide andere misdrijven, ontslagen van alle regtsvervolging, op grond van den staat van waanzinnigheid, waarin zij verkeerde.

NIJMEGEN, den 23. Februarij. In den morgen van den 18. dezer, zijn op den Ossenwaard, tegenover de zoogenaamde Kijkuit, onder Lobith uit den Yssel opgevischt drie lijken, als van twee jongentjes oud 13 en 11 jaar, en van een meisje van 8 jaren, zijnde alle kinderen van *Willem Janssen*, uit Oud-Zevenaar. — Deze kinderen hadden zich, in den avond van den 15., onvoorzigtig op het ijs begeven, en hebben, dus doende, hunnen dood gevonden.

'S HERTOGENBOSCH, den 22. Februarij. Alhier is zekere bakker gearresteerd, als verdacht van oude guldens van Berlijnszilver te hebben vervaardigd, door de echte munt in gips af te gieten en daarna in die vormen Berlijnszilver te gieten.

UTRECHT, den 24. Februarij. Door Z. M. zijn benoemd tot Ridders van de Eiken Kroon de heeren *James May* en *P. M. Hinlopen*, luit. ter zee 1. klasse, respectievelijk commandanten van Z. M. stoomschepen *de Cerberus* en *Curaçao*.

— Naar men verneemt, zal Z. M. stoomschip *de Curaçao* en Z. M. transportschip *de Merwede* spoedig naar West-Indië vertrekken. Eerstgemelde wordt ter aflossing gezonden van Z. M. stoomschip *de Etna*, welk oorlogsvaartuig reeds meer dan 1½ jaar in die wateren heeft gekruist.

— Z. M. stoomschip *de Bromo* zal in het begin van Maart van Helvoetsluis naar Java en van daar naar Japan vertrekken. Met dezen bodem zullen eenige geschenken voor den keizer van Japan worden mede gegeven. Op Java zal het gezantschap worden te zamengesteld, en welligt zal *de Bromo* door een tweede stoomschip van daar worden vergezeld. Men herinnert zich, dat toen Neêrlands vlag niet meer in Europa werd ontrold, dezelve echter te Decima bleef wapperen. Het is dus van belang, dat onze factorij aldaar worde behouden en onze handel er worde uitgebreid. De gebeurtenis in China kan onze onderhandelingen met Japan begunstigen en onze handelsbetrekkingen op eenen gunstigen voet brengen, indien het gezantschap met wijsheid wordt bestuurd. Japan is een beschaafd en bevolkt rijk, in bezit van eenen bloeijenden binnenlandschen handel en ver gevorderden landbouw, en uitmuntende handwerken; deszelfs steden Jedo, Mijakko, Osahaka behooren tot de grootste der wereld, maar, zoo als *von Siebold* getuigt, men vindt daarin geene berooide zedelooze menigte als in de Europesche groote steden, die de schandvlek onzer beschaving uitmaakt. Niet alleen worden alle Europesche waren door de bevolking op grooten prijs gesteld, maar ook bijzonder Hollandsche boeken over genees-, aardrijks-, schei- en natuurkunde. 't Hollandsch is in Japan de taal der geleerden. Wij hopen, dat men zich in de keuze der voorwerpen, die tot geschenken voor den keizer en de Japansche grooten zullen strekken, vooral tot de zoodanige bepalen zal, die van onze meerderheid in beschaving eene gunstige gedachte moeten wekken, en dat aan het gezantschap tevens een bekwaam natuurkundige en arts worde toegevoegd.

GEMENGDE BERIGTEN.

De instrumenten om de 55 extra-miljoenen van derzelver tegenwoordige eigenaren los te tornen worden bereids gereed gemaakt. -- Een welgemaakt protestant vraagt een meisje met een zacht humeurtje en een matig kapitaaltje om spoedig te trouwen. (H. 383t.) -- Het Code Napoleon wordt op last van 't Fransch gouvernement in 't Arabisch vertaald. Men spreekt van eene vertaling der Nederlandsche grondwet in 't Samojeedsch. -- De Koning van Napels zal meer vrijheid aan de drukpers schenken. -- Italie is een met eene sneeuwlaag bedekte vulkaan. Uitwendig schijnt alles rustig; doch inwendig is alles bruisende, en eer men het voorziet, breken hier of daar vlammen uit den grond. -- In Amerika wordt de daguérreotype tot het nabootsen der banknoten gebruikt, zoo dat men ze niet van de echte kan onderscheiden. Zoo zullen wij ons enkel met klinkende munt behelpen moeten: maar de elektrotyp is daar uitgevonden, door middel van welke ook de munten voortreffelijk nagemaakt worden. Wat nu te doen.

Ingezonden Stukken.

NUTTIGE WENKEN

TER HERINNERING GETROKKEN UIT

HET BOEK VOOR VORSTEN EN VOLKEN.

Dit werk in 1842 uitgegeven, hebben wij, in den aanvang van deszelfs verschijning, met uitstekend genoegen gelezen. -- Nu wij het andermaal ter hand namen, was onze ingenomenheid niet minder, en het dacht ons dat het zijn nut kon hebben, enkele nuttige wenken in hetzelve te vinden, op te teekenen; -- derzelver herinnering kan tot nadere overweging leiden en voordeelig zijn. --

De doorluchtige schrijver vangt zijnen arbeid aan, met het toewijden van een hoofdstuk aan:

De Regerende Familiën. -- Vragende wat toch de reden zijn, dat juist de Vorsten in onzen tijd, zoo dikwijls een huwelijk beneden hunnen rang aangaan? hoopt hij die rede te vinden in een blijk van grootere zedelijkheid die aan eene *mesalliance* de voorkeur doet geven boven eene heillooze maitressen-huishouding. -- Hij zegt evenwel te gelijk: » Voor 's hands schijnt de oorzaak in eene gebrekkige opvoeding te liggen, welke zich te zeer schikt naar de begrippen en manieren van Burgerlijke Familiën, en vergeet, dat hij, die zulke belangrijke regten bezit, ook bijzondere pligten heeft te vervullen, van welke de zwaarste is, dat hij niet naar de inspraak van zijn hart, maar naar stand en voegzaamheid in het huwelijk moet treden." --

Hij acht voor hooge geslachten zekere onzigtbaarheid en afzondering noodwendig, maar zegt hij: » het is toch dikwijls onbegrijpelijk hoe zij kunnen wanen, dat er veel van hetgeen in het paleis voorvalt geheim zou blijven, en er zich over verstoren, wanneer iets dat lang te voren door velen besproken is, tot een stadspraatje wordt."

Het aanvaarden der Regering heeft, in zijne schatting, eigenaardige voordeelen en nadeelen. Onder de eerste telt hij -- » dat alle vrienden van het nieuwe zich op hare zijde voegen" en » dat zij reeds door het enkel afschaffen van sommige verkeerdheden en misbruiken zich vele aanhangers kan verwerven." -- Hij vervolgt: » Zij heeft daarentegen het nadeel dat zij met stroeve, meestal voor haren eigenaardigen toestand niet volkomen passende organen werken moet; dat de hoogere, maar vooral de middelste, meestal oude staatsbeambten haar met wantrouwen ontvangen; en dat ook de beste wil, de meening niet kan wegnemen, dat de ijver voor het goede spoedig zal verkoelen, dewijl dit altijd en overal het geval is geweest." --

Waarschuwende tegen het te veel beloven in den aanvang of tegen het te veel vertrouwen schenken en te mild te zijn, gelooft hij dat het even doelmatig zou wezen: » een Vorst gedurende de eerste acht dagen een mooi slotje voor zijnen mond te laten dragen, als het loffelijk is, dat men den nieuw gekroonden Paus wierook onder den neus aansteekt, en daarbij roept: » Heilige Vader! zoo vergaat de glorie der wereld!""

Hij raadt den nieuwen regent aan: » Zelf zien, zelf onderzoeken, maar slechts door de bevoegde magten beslissen; alle verkwisting vermijden, en door eene waardige houding ieder op zijne plaats zetten, is altijd, maar vooral voor den beginnenden regent, noodwendig. Een ouden meester, aan wien men lang gewoon is, geeft men veel toe, gewent zich zelfs aan zijne gebreken; maar eene nieuwe is doorgaans als mensch overvloedig bekend, vooral in zijne gebreken; als regent daarentegen nog niet, al was hij de Godheid zelfs, dan zou hij nog niet alle verwachtingen en eischen kunnen vervullen, en men beoordeelt hem juist dáár en dan het gestrengst, waar hij de meeste toegeeflijkheid zou kunnen vorderen." --

De liefde des Volks daarin verschillende van de openbare meening, dat de eerste leeft in het *hart* en de laatste zich vormt in het *hoofd* des Volks, acht hij voor den Vorst hoogst begeerlijk. -- Hij maakt opmerkzaam hoe het Volk zijne eigen troetelzonde in zijne beheerschers niet wil zien overgenomen, veel minder vergroot, omdat het een duister gevoel heeft, dat de Vorst geroepen is, om door voorbeeld te verbeteren, door voorzorg nadeel af te wenden. --

In spaarzame en voor de toekomst bezorgde tijden, mag de kunst niet ontbeerd worden, om het goede droppelsgewijze, het onaangename op eens op te geven. Kleine oplettendheden aan getrouwe dienaren bewezen, zijn op woeker gezet. -- » Eene onverbiddelijke gestrengheid voor de hoogere en lagere hofbedienden, als het eene ruwe behandeling des Volks betreft, en een afstand van hinderlijke voorregten, behooren het begin van elke regering te kenteekenen, opdat ieder zich daaraan gewenne. Dat de Keizerlijke Familie in het Prater in de rij blijft en in den schouwburg nooit op zich wachten laat, doet meer werking dan het voetwasschen en spijs opdragen in de goede week, en het bedienden bal in het midden der vasten, meer dan een Capittel van het Gulden Vlies." --

» Bij het begin eener regering kan men het gemakkelijkst opsporen, aan welke zijde het veld ligt, waarop men zich de liefde der onderdanen kan verwerven. -- Het is daar waar de vorige bijzonder drukkend was. -- De veranderingen moeten voorzigtig, trapsgewijze en op zulk eene manier plaats hebben, dat de eer des voorgangers zoo weinig mogelijk geschonden, en noch nieuwigheidszucht, noch wraakzucht daarbij zigtbaar worde." --

Vaste plannen tot verligting van den druk des Volks, jaren te voren berekend en aangekondigd, missen, zegt den schrijver, nooit en nergens hunne werking. -- » Jaarlijksche reizen, niet met vliegende haast of met een lastig gevolg, maar in het gezelschap van kundige en verdienstelijke mannen; het beloonen van stille verdiensten bij deze gelegenheid, eene vriendelijke en menschlievende deelneming in iedere omstandigheid, en het eensklaps tot stand brengen, als ware het door de tooverkracht der persoonlijke tegenwoordigheid, van lang voorbereide verbeteringen, is, in tijden als de tegenwoordige, een zekerder middel om de liefde des Volks te verwerven, dan audiëntie-dagen, onzigtbaarheid en ontoegankelijkheid." --

» Bedaard, deftig, vriendelijk, ieders-onderdom en stand in acht nemende, omtrent als een edelman die gediend heeft en zich thans aan den landbouw heeft gewijd, zoo bevalt de Vorst den gemeenen man het best. -- Deze wil, dat hij, door wien hij zich laat bevelen, ook wete te bevelen en waardig zij om bevel te voeren. -- In onzen tijd is het voor een Vorst niet noodig zich te verkleeden, om te hooren wat men van hem zegt. In de oogen van den landman, in de manier waarop men hem groet, kan hij lezen, of hij het Volk liever of minder lief geworden is." --

De openbare meening, een lastig ding voor allen die den staf van gezag voeren, niet te ontberen en niet tot zwijgen te brengen; -- eene kracht onafhankelijk van de Regenten, en wel is waar eene trouwe bondgenoote, maar ook somtijds eene onbescheidene vriendin van de besten onder hen. -- De schrijver vindt het natuurlijk, dat men poogt haar dienstbaar of ten minste onschadelijk te maken, en wel verre van de kunst om harten te winnen berispelijk te vinden, gelooft hij zelfs, dat het aanwerven van lofredenaren tot het handwerk behoort, hetwelk men verstaan moet, om zijne gaven en zijne standplaats te doen gelden; maar men moet den lof zeer voorzigtig koopen, en de woordvoerders der openbare meening eer tot vrienden dan tot slaven trachten te maken. Het zou beter zijn, zich zeer onbeschaamd te laten aanvallen en laken, dan zich lomp te laten prijzen." --

(*Het vervolg hierna.*)

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 27. Februarij. Sedert den 24. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Guillielmo, P. Duvele, Rio Janeiro, koffij; Henrij Albanks, H. Castor, Sumatra, peper; La ville de Bruxelles, J. Stinze, Guatimala, mahonihout.

Voor Gend bestemd:

Die Hoffnung, G. Koene, Odessa, lijnzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

The Soho, T. Whitcombe, Londen, stukgoed, Rembrandt, F. Garlink, St. Thomas, Leopold den Eerston, J. Zoetelief, Liverpool, beide ballast; de Vriendschap, J. Saakes, Bremen, suiker; Fenelon, J. Barkentein, Diana, J. Gress, beide Hull, vlas; Catharina, J. Hansen, de Pelicaan, J. Pover, Thetis, J. Smith; alle Londen; schors.

Van Rotterdam gezeild:

L'Estafette, L. S. Waterloo, Duinkerken, stukgoed.

MIDDELBURG, den 26. Februarij. Op den 8. November 1843 is te Batavia gearriveerd het schip Cornelia, Kapitein W. A. Berghuis.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.